

บรรณานุกรม

กรมพัฒนาที่ดิน. (2538). รายงานความเห็นชอบสมเพื่อวางแผนพัฒนาที่สูงจังหวัดเชียงใหม่.

กรุงเทพฯ.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2540). การดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเพื่อรักษา
ระบบนิเวศ. โดยสถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโลหะแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ.

----- (2536). สรุปปัญหาและการป้องกันแก้ไขผลกระทบของการท่อง
เที่ยวต่อสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ.

โครงการศึกษาวิจัยการจัดการน้ำมันยังคงสิ่งแวดล้อม. (2541). โครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติ
การเพื่อพื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ (เชียงใหม่). บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จักร กินีสีและคณะ. (2543). รูปแบบการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับองค์ความรู้เกี่ยวกับ
ธรรมชาติของนกป่าเกโซะญอ ในเขตอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์. รายงานวิจัยฉบับ
สมบูรณ์ ชุด โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในเขตภาคเหนือ. ส.ก.ว. เชียงใหม่.
เงินศักดิ์ ปันทอง. (2527). อภิปรายทัศนะงบประมาณการในเรื่องสภาพด้านการมีส่วนร่วมของชุม
ชน. ในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ.

ชัยน์ต ผลโภค. (2539). เอกสารรายงานสรุปการประชุมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและบทบาทของชุม
ชนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ.

ชัยน์ต วรรณะภูต และชัยน์ต ผลโภค. (2530). ผลกระทบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวใน
จังหวัดเชียงใหม่. โครงการศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชิตพัทธ์ โพธิรักษ์. (2542). รายงานเบื้องต้น การดำเนินงานจัดตั้งพื้นที่ตัวอย่างทดลองเพื่อฝึก
ปฏิบัติการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบครบวงจร บ้านแม่กลองหลัง ในเขตอุทยาน
แห่งชาติดอยอินทนนท์ อ.лонทอง จ.เชียงใหม่ ช่วงระยะเวลา 6 เดือนแรก (คุณภาพ
2542 - มีนาคม 2543). เชียงใหม่

ณัฐพร แสงประดับ. (2527). การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมที่เป็นผลจากการ
พัฒนาการท่องเที่ยว: ศึกษาเฉพาะกรณี หมู่บ้านบ่อสร้าง อำเภอสันกำแพง จังหวัด
เชียงใหม่. โครงการสังคมศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล.

ทับทิม สุวรรณประภา. (2541). ความคาดหวังและความต้องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดความพร้อมของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวเชิงนิเวศในภาคเหนือตอนบน. การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตร์มหบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมกับสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ธวัชชัย รัตนชื่อน. (2542). การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบนพื้นที่สูง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บุญเดิศ จิตตั้งวัฒนา. (2540). เอกสารประกอบกระบวนการวางแผนและการบริหารการท่องเที่ยว. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ปุสตี อาคมานนท์ น่อนชอนและคณะ. (2535). โครงการศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวเดินป่าต่อสภาวะแวดล้อมและประชาชนในท้องถิ่น. คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหิ惦ล.

เพียงชิต เทียนย้อย. (2535). การเปลี่ยนศาสนาของชาวเขาผ่านกระบวนการเรียนรู้ (สะกอ) ในหมู่บ้านภาคเหนือของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์มนุษยวิทยามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นนทบุรี. สุวรรณ. (2532). ประเมินวิธีการวิจัยทางภูมิศาสตร์. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วอลเดน เบลโลและคณะ. (2542). ศอกนาภูกรรมสยาม : การพัฒนาและการแต่งสลายของสังคมไทยสมัยใหม่. สำนักพิมพ์มูลนิธิโภณลักษณ์ทอง. กรุงเทพฯ
วรลักษณ์ อิทธิโอพาร. (2541). ไร่หมุนเวียน : มาตรฐานแห่งพืชพรรณ. โครงการพัฒนาลุ่มน้ำภาคเหนือ โดยองค์กรชุมชนเชียงใหม่.

วีระชัย มงคลพันธุ์. (2542). ความต้องการและความพร้อมของประชาชนท้องถิ่นในการเข้าร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในเขตอุ�ทัย奈แห่งชาติแม่น้ำ อ่าเภอตี จังหวัดลำปูน.
การค้นคว้าอิสระ ศิลปศาสตร์มหบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมกับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. (2535). การศึกษาปัจจัยความสามารถในการรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคพื้น : รายงานฉบับสมบูรณ์. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ

สรัสวดี อาสาสรรพกิจ. (2542). การศึกษาเพื่อหาปัจจัยในการกำหนดความพร้อมของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวเชิงนิเวศในภาคเหนือตอนบน. การค้นคว้าอิสระ ศิลปศาสตร์มหบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมกับสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สัญชัย เจริญหาดย. (2542). ระบบการผลิตของกรวเรือนในชุมชนกะเหรี่ยงที่สัมพันธ์กับการ

**อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา
นอกรอบ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**

สันทัด เสริมครี และคณะ. (2529). ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อสังคมและวัฒนธรรม : กรณี

**ศึกษาจังหวัดเชียงใหม่. โครงการสังคมศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะสังคมศาสตร์และ
มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.**

**สำนักงานเกษตรอำเภออมทอง. (2538). แนวทางการพัฒนาการเกษตรระดับอำเภอ อ่าเภอ
ของอมทอง จังหวัดเชียงใหม่. โครงการส่งเสริมธุรกิจเกษตรและระบบส่งเสริมการเกษตร.
สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่.**

**สินธุ์ สโตร์บล.(2543).เอกสารประกอบการประชุมประจำปี การวิจัยเพื่อท้องถิ่นครั้งที่ 1 : การท่อง
เที่ยวเชิงนิเวศ : เส้นทางสู่ความเข้มแข็งของชุมชน. สถาบันเครือข่ายพัฒนาการส่งเสริม
การวิจัยระดับพื้นที่ (สวรส.ภาคเหนือ).เชียงใหม่.**

**อนุรักษ์ ปัญญาณวัฒน์. (2541). เอกสารประกอบการสอนวิชาชุมชนและทรัพยากรกับการพัฒนาสิ่ง
แวดล้อม. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**

**อภิชาต ขาวสะอาด และคณะ. (2540). บทสรุปสำหรับผู้บริหาร แผนการจัดการอุทิยานแห่งชาติดอยอินทนนท์
ระยะที่ 2 (2541-2550). กรมป่าไม้. กรุงเทพฯ.**

**อภิชาต ขาวสะอาด และคณะ. (2540). ประเมินความรู้เรื่องอุทิยานแห่งชาติดอยอินทนนท์. สถาบัน
วิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. กรุงเทพฯ.**

**อาณันท์ กาญจนพันธุ์. (2532). บริบททางสังคมของการเร่งรัดออกโอนดที่ดินของรัฐ กรณีศึกษา
อำเภออมทอง จังหวัดเชียงใหม่ : ภาควิชาสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา คณะสังคม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**

**อาณันท์ กาญจนพันธุ์. (2536). ศักยภาพชุมชนและการพัฒนา : ครอบความคิดและแนวทางการ
วิจัยด้านการพัฒนาสังคม. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**

**อาณันท์ กาญจนพันธุ์ และ มิ่งสรรพ ขาวสะอาด. (2538). วิวัฒนาการของการบุกเบิกที่ดินทำกินใน
เขตป่า : กรณีศึกษาภาคเหนือตอนบน. สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.กรุงเทพฯ
อุทัย คุณยกนก และคณะ. (2536). คุณภาพเชิงคุณภาพเพื่องานพัฒนา. สถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.**

Mischung ,Roland. (1986). **Environmental “Adaptation” among Upland People of Northern.**

A karen/Hmong(Meo) Case Study. Final Research Report Presented to the National Research Council of Thailand : Bangkok

The EmSong Project (Environment Management in the Songkhla Lake Basin). (1998).

Environmental Public Awareness and Participation for the Songkhla Lake Basin.
Technical Background Report No.10, Danced and Ministry of Science, Technology and Environment. Bangkok.

Sitikarn, Bussaba..(1999). **Ecoturism? A case study in Mae Ta-Man Village, Thailand.** Oxford Brookes University, UK